

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, avocatul Răileanu Petru în numele părții vătămate Cvasnicova Maria și de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019 și sentinței Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 21 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Toderașcu Leonid Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.06.2016 - 21.02.2019;

Instanță de apel: 23.04.2019 - 30.10.2019;

Instanță de recurs: 20.12.2019 - 27.05.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 21 februarie 2019, inculpatul Toderașcu Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Toderașcu Leonid pe un termen de probă de 4 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

Sa admis parțial acțiunea civilă înaintată de către Cvasnicova Maria privind repararea prejudiciului moral.

Sa încasat de la Toderașcu Leonid în beneficiul lui Cvasnicova Maria prejudiciul moral în sumă de 80 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Toderașcu Leonid, la data de 10 martie 2016, aproximativ la ora 14:35 conducând autocamionul de model „Kamaz 5511” cu n/î „xxx”, fiind treaz, cu permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa pe timp de zi în mun. Chișinău pe trotuarul paralel părții carosabile a bd.

Negruzzi în direcția bd. Iurii Gagarin, în timpul deplasării pe drumul indicat, fără a manifesta atenție sporită la trafic, s-a angajat în efectuarea unei manevre de deplasare cu spatele în direcția bd. Iurii Gagarin, prin ce a încălcat cerințele pct.42.2) al Regulamentului Circulației Rutiere și manifestând neglijență criminală în circumstanțele expuse, nu a reacționat adecvat, și ca rezultat a comis tamponarea pietonului Cvasnicova Maria, care se deplasa pe trotuar. În rezultatul impactului, pietonului Cvasnicova Maria i-a fost cauzată, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.i02.3/D din 03 mai 2016, vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și a soluționării chestiunii cheltuielilor judiciare și emiterea unei decizii în această parte, prin care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, lui Toderașcu Leonid să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, precum și a încasa de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 84 de lei.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, pedeapsa care urma să-i fie aplicată lui Toderașcu Leonid urma să fie una pe măsură, deoarece accidentul a avut loc pe trotuar, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu tabel-fota și schița accidentului rutier, care a fost semnat de către inculpat ca fiind unul întocmit corect și cu care acesta și până în momentul de față este de acord; inculpatul nu a anunțat poliția îndată după comiterea accidentului și nu a anunțat conducătorul locului de muncă, instanța nu s-a pronunțat în privința solicitării procurorului privind încasarea de la condamnat în beneficiul statului a cheltuielilor re de 84 de lei.

3.1. Avocatul Negru Ion în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând ca Toderașcu Leonid să fie achitat de învinuirea adusă în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate și anume vinovăția.

Recunoașterea CA „Moldasig” SA în calitate de parte civilmente responsabilă și atragerea acesteia în proces în acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal de către Cvasnicova Maria împotriva lui Toderașcu Leonid privind încasarea prejudiciului moral.

Respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Cvasnicova Maria împotriva lui Toderașcu Leonid.

În motivarea apelului a indicat că, Toderașcu Leonid nu este vinovat de producerea accidentului, accidentul s-a produs pe un șantier de lucru, unde nu exista trotuar sau trecere de pietoni, aceasta fiind la aproximativ 30 m., în ziua producerii accidentului era suspendat traficul rutier în zona respectivă, iar pietonii sau mijloacele de transport erau obligate să se conformeze și să evite zona de lucru pe șantier; partea vătămată Cvasnicova Maria nu avea nici un drept să traverseze șantierul de lucru în situația în care era îngrădit și erau amplasate indicatoare ce interziceau accesul persoanelor, nu s-a dovedit cu argumente și probe pertinente, concludente și utile vinovăția inculpatului, acțiunea civilă înaintată de către Cvasin Maria privind încasarea prejudiciul moral de 200 000 lei este neîntemeiat și

urmează a fi respins, or mărimea prejudiciului moral solicitat este exagerat. În acțiunile inculpatului lipsește vinovăția și respectiv acesta nu este responsabil de compensarea prejudiciului moral solicitat, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, or la 21.02.2019, avocatul a depus cerere de reluare a cercetării judecătorești și atragerea în proces în calitate de parte civilmente responsabilă a CA „ Moldasig” SA, însă instanța a neglijat cererea fără motiv, deși mijlocul de transport deținea polița de asigurare obligatorie eliberată de CA „ Moldasig” SA, iar în temeiul contractului de asigurare, responsabilă pentru recuperarea pagubei materiale în urma producerii accidentului este „ Moldasig” SA.

3.2. Avocatul Răileanu Pentru în numele părții vătămate, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a sentinței și admiterea integrală a pretenției de încasare de la inculpat a prejudiciului moral de 200 000 de lei, invocând că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice esențiale.

4. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, au fost respinse ca neîntemeiate cererile de apel declarate de către procuror, de către avocatul Negura Ion în interesele inculpatului Toderașcu Leonid și de către partea vătămată Cvasnicova Maria împotriva sentinței, cu menținerea acesteia fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Toderașcu Leonid în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale”.

Subsidiar instanța de apel a reținut că, inculpatul Toderașcu Leonid și-a menținut declarațiile date în ședința de judecată a primei instanțe, conform cărora, nu-și recunoaște vina și că, la 10.03.2016, dirigintele de șantier a trimis să aducă nisip la deal de pe str. Gagarin pe str. Negruzzi și înainte de a urca, nu era nimeni în urma mașinii și a pornit deplasarea în spate pentru a încărca nisip. A mers vreo 5 m și o femeie din față îi arăta cu mâinile să se oprească. S-a oprit, nu a văzut pe nimeni în oglinzi, a încercat să mai dea înapoi, a dat 1 m, iar când s-a uitat, deja doamna era căzută jos. A coborât din mașină și s-a uitat că, era piciorul călcat. Se consideră nevinovat, deoarece s-a asigurat că, pe acolo nu trebuie să se deplaseze persoane (f.d.201).

Deși inculpatul Toderașcu Leonid nu-și recunoaște vina în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, vina acestuia a fost constatată din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, după cum urmează:

- declarațiile martorului Cvasnicova Maria date în ședința instanței de fond și susținute în instanța de apel, conform cărora, până la momentul accidentului mama sa, partea vătămată Cvasnicova Maria era o persoană energetică care se întreținea singură, mergea singură la magazin. La 10.03.2016 a mers la stomatologie și la întoarcerea spre casă, la trecerea de pietoni a fost tamponată de un camion. Cvasnicova Maria se afla la serviciu, vecina a informat-o despre cele

întâmpate. A mers cu mama ei la spital, unde i s-a cerut să semneze că i se amputează mâna și piciorul (f.d.198);

- declarațiile martorului Serghei Laur, depuse în ședința instanței de fond, verificate în instanța de apel, conform cărora, pe Toderașcu Leonid îl cunoaște de la muncă. A aflat de la un muncitor despre cele întâmplate, a telefonat la șeful firmei și i-a spus că pe Leonid l-a luat poliția. Șantierul era îngrădit cu gard de protecție, în vale unde era depozitat nisipul la fel era îngrădit cu panglică de semnalizare, nu era trotuar în locul unde a avut loc accidentul, deoarece se punea trotuar (f.d.189);

- procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 10.03.2016, întocmit de către șeful SCAUP a DP mun. Chișinău (f.d.9);

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 10.03.2016, schița accidentului cu fot tabel (f.d.10-21);

- explicațiile date de Toderașcu Leonid (f.d.22);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.04.2016 (f.d.29);

- procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei nr.5489 (f.d.30);

- raportul de expertiză medico-legală nr.1023.D din 18.04.2016 (f.d.77-79).

Astfel, contrar argumentelor invocate în apel de către apărare, probele cercetate demonstrează vinovăția inculpatului Toderașcu Leonid în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale”, circumstanțe care au fost apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele părții apărării invocate în apel precum că, accidentul sa produs pe un șantier de lucru, unde nu exista trotuar sau trecere de pietoni, iar pietonii erau obligați să evite zona respectivă, instanța de apel a reținut că aceste circumstanțe nu exclud obligația șoferilor de a se asigura că nu sunt pietoni pe direcția de deplasare a mijlocului de transport, mai ales la manevra cu spatele. Or, în acest fel s-ar justifica orice vătămare a pietonilor, care de exemplu traversează strada neregulamentar.

În contextul apelului declarat de către partea acuzării, cu referire la pedeapsa care i-a fost stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la data comiterii acesteia era prevăzută pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, aceasta fiind o infracțiune gravă.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că, în conformitate cu art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Circumstanțe atenuante și/sau agravante nu au fost stabilite. Conform materialelor dosarului, inculpatul are studii medii de specialitate, este căsătorit, este angajat în câmpul muncii în calitate de șofer, nu are antecedente penale.

În aceste condiții s-a ținut cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care nu prezintă pericol social sporit, are un loc de muncă, nu are antecedente penale, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că pentru corectarea inculpatului nu este absolut necesară privarea acestuia de libertate, fiind rezonabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probă, această pedeapsă fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate Cvasnicova Maria împotriva lui Toderașcu Leonid, privind încasarea prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, aceasta urmează a fi admisă parțial, concluzie bazată pe prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu cele ale art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, precum și pe circumstanțele cauzei și anume - suferințele psihice raportate la consecințele infracțiunii săvârșite de către Toderașcu Leonid față de partea vătămată Cvasnicova Maria.

Astfel, prima instanță a conchis corect că, mărimea prejudiciului moral în sumă de 200 000 de lei solicitat de către Cvasnicova Maria este unul exagerat, acesta urmând a fi diminuat până la 80 000 de lei, reprezentând o satisfacție echitabilă, alături de satisfacția oferită de condamnarea inculpatului.

Cu referire la argumentul apărării precum că, a fost încălcat dreptul inculpatului la un," proces echitabil, deoarece instanța nu s-a pronunțat referitor la cererea de reluare a cercetării judecătorești și atragerea în proces în calitate de parte civilmente responsabilă a CA „Moldasig" SA, instanța de apel a menționat că, în procesul - verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 21.02.2019, instanța a declarat inadmisibile cererile apărării, din motiv că, acestea au fost puse la o etapă a examinării cauzei, la care cererile nu mai pot fi înaintate (f.d.222).

Totodată, instanța de apel a menționat că, Toderașcu Leonid nu este lipsit de posibilitatea de a formula o acțiune civilă împotriva CA „Moldasig" SA, pe care urmează să o înainteze în modul prevăzut de lege în instanța de drept comun, în ordine civilă.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, dispoziția art.90 Cod penal, obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivat de către instanță, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor atenuante.

Consideră că, este de menționat și alt fapt - instanța de apel făcând trimitere la prevederile art.61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art.384 alin.(3) Cod de procedură penală

unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

Dispoziția art.90 Cod penal, obligă instanța de judecată să indice în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel justificat a apreciat circumstanțele, dar pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, de personalitatea inculpatului, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art.75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod. Circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale referitor la aceasta, apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptei imputate inculpatului consideră oportună evaluarea juridică, socială a acțiunilor acestuia, aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea cărei a fost adus în fața instanței de judecată.

Astfel, instanța de fond cât și cea de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

În contextul celor expuse, precum și faptul că instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia privind aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, consideră că aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate, iar decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepsei, contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

În succesiunea celor expuse, partea acuzării consideră că concluziile instanței de fond și celei de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, conform scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

5.1. Avocatul Răileanu Petru în numele părții vătămate, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea sentinței instanței de fond și deciziei Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, în urma acțiunilor ilegale ale Todreașcu Leonid, părții vătămate Cvasnicova Maria i-a fost cauzat prejudiciul moral care ultima o apreciază în valoare de 200 000 lei.

Menționează că, prejudiciul moral se manifestă prin suferințe psihice și fizice esențiale ce a suferit părții vătămate Cvasnicova Maria în urma cauzării de către Toderașcu Leonid a leziunilor corporale grave.

Conform prevederilor art.219 alin.(1) Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit art.220 Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Conform art.221 alin.(1), (2) Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană, care urmează să fie trasă la răspundere sau față de o persoană care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Potrivit prevederilor art.1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6 din Codul de procedură penală Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

5.2. Avocatul Negura Ion în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8),10), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea sentinței instanței de fond și deciziei Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cerințelor sale apărarea consideră că, probele acuzației cercetate pe parcursul examinării cauzei penale cât și probele apărării demonstrează incontestabil că, Toderașcu Leonid nu este vinovat de producerea accidentului și nu a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. a) din Codul Penal.

Atrage atenția asupra următoarelor circumstanțe și materiale probante: planșele fotografice (f.d.13-21) atestă cu certitudine locul unde sa produs accidentul, astfel denotă că acesta sa produs pe șantierul de lucru de reparație a canalizării pe bd. Negruzzi; totodată din imaginile foto este evident că în acel loc nu exista nici un trotuar și nici o trecere de pietoni, trecerea de pietoni fiind la o distanță de aproximativ 30 m, respectiv au scos în evidență că schița accidentului rutier (f.d.11) este ilegală și nu corespunde realității.

Totodată, a menționat că potrivit dispoziției Primăriei Municipiului Chișinău nr.612-d din 17 iulie 2015 cu privire la suspendarea traficului rutier pe bd. Constantin Negruzzi (f.d.56), sa autorizat beneficiarului Direcția generală transport public și căi de comunicație , antreprenorului ISC Delta MCM-93 SRL să execute lucrările de pozare a canalizării pluviale din str. Constantin Negruzzi până la bd. Iurii Gagarin de pe 20.07.2015 până la 20.09.2015 în conformitate cu schema coordonată cu poliția rutieră a municipiului Chișinău.

Antreprenorul ISC Delta MCM-93 SRL sa obligat: să îngrădească sectoarele deteriorate, instalând concomitent indicatoare de circulație rutieră, în conformitate cu schema coordonată cu Direcția de Poliție mun. Chișinău; să informeze prin intermediul mass-media, locuitorii municipiului Chișinău despre adoptarea prezentei dispoziții; Direcția generală transport public și căi de comunicație va elibera în modul stabilit, permisul pentru executarea lucrărilor și va organiza circulația transportului public conform anexei; Șeful Direcției generale transport public și căi de comunicație, Igor Gamrețki și comandantul Brigăzii Patrulare din cadrul INP, Dumitru Dermenji vor asigura controlul executării prezentei dispoziții.

A reliefat că celelalte mijloace de probă (martorii) nu pot fi considerate utile, în sensul constatării vinovăției inculpatului și tragerii la răspundere penală a persoanei deoarece nu au văzut nemijlocit circumstanțele producerii accidentului.

A menționat faptul că inculpatul Toderașcu Leonid e un șofer profesionist, deținând permis de conducere pe categoria A, B, C, D, E și respectiv, acesta nu a avut posibilitatea reală să evite accidentul, deoarece era implicat în lucrările pe șantier unde în acel moment nu erau alte persoane, astfel, acesta urcându-se la volanul autocamionului sa asigurat că nu sunt careva impedimente la continuarea deplasării cu spatele, conștientiza că se află pe un șantier îngrădit unde este interzisă circulația rutieră și a continuat deplasarea. Mai mult, la fața locului nici nu exista o persoană responsabilă care să dirijeze circulația cu spatele.

La examinarea tuturor probelor și materialelor cumulate la materialele cauzei penale, cât argumentele pe care se bazează acuzarea privind învinuirea lui Toderașcu Leonid de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod Penal, nu s-a dovedit cu argumente și probe pertinente, concludente și utile vinovăția acestuia.

Simpla prezumție că, ar fi putut săvârși infracțiunea fără a prezenta dovezi relevante, nu poate fi apreciată drept circumstanță hotărâtoare pentru recunoașterea vinovăției sale și condamnarea acestuia. Ori nu s-a constatat prin nici o probă vinovăția acestuia la producerea accidentului.

A subliniat că conform art.390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta nu a fost săvârșită de inculpat, în baza celor relatate, solicită achitarea inculpatului pe motiv în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate inculpatului Toderașcu Leonid.

Consideră că numai o astfel de sentință în privința lui Toderașcu Leonid ar fi un fapt care ar demonstra și confirma independența Justiției, triumful Adevărului și al Legii. În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art.art.7, 8, 377 - 390 PP, solicită adoptarea unei decizii de achitare a lui Toderașcu Leonid, de sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate și anume vinovăția și respingerea acțiunii civile înaintată de partea vătămată ca neîntemeiată.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către Cvasnicova Maria împotriva lui Toderașcu Leonid privind încasarea prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei, consideră că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Apărarea a ținut să menționeze că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit

astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victime.

Respectiv, ținând cont de suferințele psihice raportate la consecințele producerii accidentului față de partea vătămată Cvasnicova Maria, apărarea în interesele inculpatului consideră că, mărimea prejudiciului moral solicitat de către Cvasnicova Maria, este unul exagerat de mare, concluzie ce rezultă din practica judiciară privind aplicarea legislației referitor la încasarea despăgubirilor morale, acesta urmând a fi respins de către instanța de judecată din motiv că în acțiunile inculpatului lipsește vinovăția în producerea accidentului, respectiv acesta nu se face responsabil de compensarea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată.

Consideră că, un alt temei de casare este încălcarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil, or la 21 februarie 2019 avocatul Negura Ion a depus în interesele inculpatului Toderașcu Leonid cerere de reluare a cercetării judecătorești și atragerea în proces în calitate de parte civilmente responsabilă pe Compania de Asigurări „Moldasig” SA, însă instanța de judecată a neglijat cererile respective fără a motiva în sentință sa respingerea acestora.

În acest context solicită recunoașterea în calitate de parte civilmente responsabilă pe Compania de Asigurări „MOLDASIG” SA în cauza penală de învinuire a cet. Toderașcu Leonid Xxx în baza art.264 alin.(3) lit. a) CP.

Notează că, temei de atragere în proces a SA „MOLDASIG” în calitate de parte civilmente responsabilă constituie faptul că la data producerii accidentului rutier 10 martie 2016 inculpatul Toderașcu Leonid era angajat oficial în funcția de șofer la SRL „Vedacon”. Mai mult, acesta se afla în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, fapt consemnat în foaia de parcurs eliberată de SRL „Vedacon”. Totodată, la data producerii accidentului 10 martie 2016 mijlocul de transport autocamion de model „Kamaz” 5511 cu n/î KAR 643 ce aparține cu drept de proprietate lui SRL „Vedacon” deținea poliță de asigurare obligatorie RCAI-001537351 din 20.05.2015 eliberată de SA ”Moldasig”.

Astfel, consideră că în temeiul contractului de asigurare menționat supra, persoana responsabilă pentru recuperarea pagubelor materiale în urma producerii accidentului din 10 martie 2016, de către inculpatul Toderașcu Leonid este SA „Moldasig”, persoană care urmează a fi recunoscută în acțiunea civilă în procesul penal în calitate de parte civilmente responsabilă.

6. Asupra recursului declarat de către avocatul inculpatului, a prezentat referință avocatul părții vătămate, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6.1. Asupra recursului declarat de către procuror, a prezentat referință avocatul părții vătămate, care s-a pronunțat pentru admiterea acestuia ca fiind întemeiat și potrivit legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. Din conținutul recursului declarat de către procuror care evidențiază,

semnalează temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la temeiurile indicate de către recurent, prin prisma art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat. Deși, în prezenta speță procurorul invocă ca temei de casare, faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului acesta nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat. Totuși, verificând lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate.

Instanța de recurs remarcă, din textul deciziei atacate, faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală. Decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au determinat la menținerea sentinței, astfel, instanța de apel expunându-se argumentat asupra posibilității aplicării prevederilor art.90 Cod penal în privința lui Toderașcu Leonid.

La examinarea recursului, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiența prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatei și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acesteia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art.90 Cod penal.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatei Toderașcu Leonid, aplicându-i eronat dispozițiile art.90 Cod penal, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu

dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special dispozițiile art.90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanctiunea art.264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, în baza căruia inculpatul Toderașcu Leonid, a fost condamnat, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, infracțiunea clasificându-se ca una gravă, potrivit art.16 alin.(4) Cod penal.

În prezenta speță, Colegiul penal atestă că, inculpatul Toderașcu Leonid, a fost condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) din Codul Penal, la 3 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

Colegiul penal menționează că, circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art.77 Cod penal, de către prima instanță nu au fost stabilite.

Cât privește personalitatea făptașului, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost atras la răspundere penală, este căsătorit și angajat în câmpul muncii.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, aplicată inculpatului Toderașcu Leonid, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) din Codul penal și prin urmare, instanțele de fond nu au comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul părții acuzării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârilor atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de fond au acordat deplină eficiența prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Toderașcu Leonid, or, procurorul nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei.

Colegiul penal menționează și faptul că, pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 octombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

7.2. Din conținutul recursului declarat de către avocatul Răileanu Petru care acționează în numele părții vătămate Cvasincova Maria, a fost semnalată incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

În esență, critica recurentului se axează pe ideea că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu a intrat pe deplin în esență stabilirii reale a cuantumului prejudiciului moral cauzat părții vătămate în urma infracțiunii.

Colegiul penal reține că, instanțele inferioare au dispus încasarea sumei de 80 000 lei, în beneficiul părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, aceasta fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei, a naturii și duratei acestora.

Or, conform art.art.219 alin.(4), 220 alin.(3), 387 alin.(1) Cod de procedură penală, art.1423 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele

dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. ***Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată*** în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. ***Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată***, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art.6 din CoEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art.6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct.80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Anume în acest context, instanțele de fond au evaluat corect dauna morală pentru Cvasincova Maria în sumă de 80 000 lei, fiind luate în considerare suferințele morale ale acesteia, statutul părții vătămate în societate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate.

7.3. Din conținutul recursului declarat de către avocatul Negru Ion ce acționează în numele inculpatului Toderașcu Leonid, a fost semnalată incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penale și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de

către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și astfel, nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei de condamnare a instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.1. – din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Cu referire la argumentele părții apărării invocate în recurs precum că, accidentul sa produs pe un șantier de lucru, unde nu exista trotuar sau trecere de pietoni, iar pietonii erau obligați să evite zona respectivă, Colegiul penal a reținut că aceste circumstanțe nu exclud obligația șoferilor de a se asigura că nu sunt pietoni pe direcția de deplasare a mijlocului de transport, mai ales la manevra cu spatele. Or, în acest fel s-ar justifica orice vătămare a pietonilor, care de exemplu traversează strada neregulamentar.

Cu referire la argumentul apărării precum că, a fost încălcat dreptul inculpatului la un, " proces echitabil", deoarece instanța nu s-a pronunțat referitor la cererea de reluare a cercetării judecătorești și atragerea în proces în calitate de parte civilmente responsabilă a CA „Moldasig” SA, Colegiul penal menționează că, în procesul - verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 21.02.2019, instanța a declarat inadmisibile cererile apărării, din motiv că, acestea au fost puse la o etapă a examinării cauzei, la care cererile nu mai pot fi înaintate (f.d.222).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, de către avocatul Negru Ion în numele inculpatului Toderașcu Leonid precum că „nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, în acțiunile inculpatului”, au fost obiect de dispută în cadrul judecării cauzei, asupra cărora instanța s-a expus minuțios și detaliat inclusiv în decizia contestată, chestiune ce prin sine respinge invocarea temeiului prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

La cest capitol, Colegiul penal a stabilit o motivare amplă și întemeiată a deciziei, motivare pe care instanța de recurs o însușește, ce este în concordanță cu practica CtEDO, ce în pct.37 a hotărârii Albert vs România din 16.02.2010, în care a statuat că art.6 §1, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de

Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare Colegiul Penal specifică că, conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art.429 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art.430 alin.(5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art.6 pct.11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat în drept și pe temeiurile din art.427 alin.(1) pct.10) și 12) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, dar raportată la prescripțiile din art.6 pct.11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (pct.5 din decizie).

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, avocatul Răileanu Petru în numele părții vătămate Cvasnicova Maria și de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Toderașcu Leonid Xxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 30.07.2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena